

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör direktiv 2006/112/EG⁽¹⁾ hinder för nationella bestämmelser enligt vilka en beskattningsbar person nekas avdragsrätt för mervärdesskatt med motiveringen att personen i föregående led, som utfärdat fakturan med uppgift om det fakturerade beloppet respektive mervärdesskatten, hade förklarats vilande av skattemyndigheten?
- 2) För det fall den första frågan besvaras nekande, utgör direktiv 2006/112/EG hinder för nationella bestämmelser enligt vilka det är tillräckligt att publicera en förteckning över de beskattningsbara personer som anses vilande vid nationella skattemyndighetens säte eller på dess webbsida under rubriken "Offentlig information – upplysningar om ekonomiska aktörer" för att kunna neka avdragsrätt för mervärdesskatt under de förutsättningar som anges i den första frågan?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 februari 2016 – Lg Costruzioni Srl mot Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia, Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

(Mål C-110/16)

(2016/C 175/10)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Lg Costruzioni Srl

Motpart: Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa – Distretto di Carbonia,

Area – Azienda Regionale per l'Edilizia Abitativa

Tolkningsfråga

Är en sådan bestämmelse som den redan analyserade bestämmelsen i artikel 53.3 i lagstiftningsdekret nr 163 av den 16 april 2006, vilken tillåter att ett företag deltar i upphandlingen tillsammans med en "angiven" projektledare som, enligt nationell rättspraxis, inte utgör en anbudsgivare och som därför inte kan använda sig av institutet åberopande av andra enheters kapacitet, förenlig med artikel 48 i direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 24 februari 2016 – Persidera SpA mot Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Mål C-112/16)

(2016/C 175/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Persidera SpA

Motpart: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico delle Infrastrutture e dei Trasporti

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör unionsrätten, och i synnerhet artiklarna 56 FEUF, 101 FEUF, 102 FEUF och 106 FEUF, artikel 9 i direktiv 2002/21/EG ⁽¹⁾, det så kallade ramdirektivet, artiklarna 3, 5 och 7 i direktiv 2002/20/EG ⁽²⁾, det så kallade auktorisationsdirektivet, artiklarna 2 och 4 i direktiv 2002/77/EG ⁽³⁾, det så kallade konkurrensdirektivet, samt principerna om icke-diskriminering, öppenhet, fri konkurrens, proportionalitet, effektivitet och mångfald bland informationskällor, hinder för en nationell bestämmelse som vid fastställandet av antalet digitala nät som skulle tilldelas operatörer i samband med övergången från analoga nät i lika hög grad beaktade dels analoga nät som drevs helt lagligt, dels analoga nät som tidigare antingen drevs i strid med de gränser för koncentration som föreskrivs i nationella bestämmelser, vilka redan har varit föremål för kritik från Europeiska unionens domstol eller Europeiska kommissionen, eller under alla omständigheter drevs utan koncession?
- 2) Utgör unionsrätten, och i synnerhet artiklarna 56 FEUF, 101 FEUF, 102 FEUF och 106 FEUF, artikel 9 i direktiv 2002/21/EG, det så kallade ramdirektivet, artiklarna 3, 5 och 7 i direktiv 2002/20/EG, det så kallade auktorisationsdirektivet, artiklarna 2 och 4 i direktiv 2002/77/EG, det så kallade konkurrensdirektivet, samt principerna om icke-diskriminering, öppenhet, fri konkurrens, proportionalitet, effektivitet och mångfald bland informationskällor, hinder för en nationell bestämmelse som vid fastställandet av antalet digitala nät som skulle tilldelas operatörer i samband med övergången från analoga nät beaktade samtliga analoga nät som drevs fram till den tidpunkten – även de som antingen drevs i strid med de gränser för koncentration som föreskrivs i nationella bestämmelser, vilka redan har varit föremål för kritik från Europeiska unionens domstol eller Europeiska kommissionen, eller under alla omständigheter drevs utan koncession – och som i praktiken har resulterat i att en operatör med flera nät har tilldelats färre digitala nät jämfört med antalet nät som vederbörande drev med hjälp av analog teknik och ifrågasvarande minskning dessutom är proportionellt sett större än den minskning som har berört konkurrenterna?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/21/EG av den 7 mars 2002 om ett gemensamt regelverk för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (ramdirektiv) (EGT L 108, s. 33)

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/20/EG av den 7 mars 2002 om auktorisation för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (auktorisationsdirektiv) (EGT L 108, s. 21)

⁽³⁾ Kommissionens direktiv 2002/77/EG av den 16 september 2002 om konkurrens på marknaderna för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster (EGT L 249, s. 21)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid (Spanien) den 29 februari 2016 – Abanca Corporación Bancaria S.A. mot Juan José González Rey m. fl.

(Mål C-120/16)

(2016/C 175/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 60 de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Abanca Corporación Bancaria S.A.

Motparter: Juan José González Rey, María Consuelo González Rey och Francisco Rodríguez Alonso